

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Chronicon Monasterii Bödecensis Ordinis Canonic. Regul.
S. Augustini in Diœcesi Paderbornensi**

Probus, Johannes

Monachij, 1731

VD18 12260568

Caput IV. De Patientia & Charitate prædicti Prioris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64645](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64645)

sedem tollens igni inter alios se admovit, & silentio ibidem observato, cum calefactus fuit, sicut agnus mansuetus cum morum gravitate inde discessit.

CAPUT III.

** rigorosa. De * Strenua Vita prædicti Prioris circa semetipsum.*

Fuit præterea prædictus Prior satis strenuus in semetipsum; nam in angulo Ecclesiæ supra nudum pavementum tantum culcitram suppositam nocturnis temporibus requievit. Et quodam tempore, dum quendam clericum hospitio reciperet, ac ex paupertate lecto careret, quo eum per noctem quiescere faceret, misericordiam motus ipsum ad suum stratum ire fecit, ipse vero dum cubitum ire vellet, nesciens quod se verteret ad quietem, noctem (ut reor) magnam ex parte insomnem duxit. Prædictus Prior cum magnum frigus ex vestimentorum defectu sustineret, & hoc Domino Guntramno cuidam devoto sacerdoti oppidi Geseke indicatum fuit, ille æquo animo hoc ferre non valens (maximè cum idem Prior tener corpore fuit) pellicium, quo frigus depelleret, eidem miserat, quo dum ille parvo tempore utebatur, uni de sibi subjectis illud ad induendum ministravit; hoc peracto idem Prior tam validum frigus perpeffus est, ut omnia ejus corporis membra tremorem sustinerent, quod dum quidam Conversus nomine Henricus Krulenberg cernebat, compassione motus in lacrymas solvebatur.

CAPUT IV.

De Patientia & Charitate prædicti Prioris.

Patientia insuper plenus extitit atque charitate. Nam quodam tempore, ipso Paderbornæ pro causis sui Monasterij existente supervenit Subprior suus Daniel nomine nuntians ei, quod Otto Comes de Woldige omnes Monasterij oves & boves armata manu abstulisset, ille caput inclinans humili voce ait in hæc verba: *Manducant Spiritum sanctum in his pecoribus nostris, quæ nobis abstulerunt; velut*
bono-

bonorum rapinam cum gaudio suscipere. Contigit etiam quodam tempore, quoddam vestiarium Monasterij nomine Remboldus natione Holandus præ paupertate ejusdem Monasterij citò dare non potuit caligas Magistro Agriculturæ Joanni videlicet Saxoni, hoc audiens humilis Prior caligas suas & inferiorem suam tunicam in unum convolvens accessit cum illis prædicti Joannis Comeram, & lectum ejus studiose ternens, ea, quæ apportaverat, vestimenta, eidem Joanni pro sua necessitate ibidem reliquit. Aliâ vice, quando idem Prior cum memorato Joanne laboravit, videretque eundem defectum habere in suis calceamentis, mox calceos suos exuens, quia paupertatis amator erat, eos collaboranti ministravit. Tempore etiam, quo gravis famis Paderbornensem Diocesim oppresserat, prædictus Prior de pauperibus suis seminibus (quibus se suosque fratres quoad victum sustentavit) non solum pauperibus in multitudine accrescentibus largâ manu ministravit, sed etiam victu, suis defectum sustentibus charitativè subvenit. Ego verò (scilicet Joannes Probus) qui prædicta semina sub custodiâ servabam timens quòd eadem statim finem habitura essent, sæpiùs eadem mensurabam, ut saltem scirem, quando eorum finis appropinquaret, hoc dum Prior recognovit, præcepit ille, ne semina de cætero mensurarem: Et ecce non parva procuratio dignantissimi Procuratoris B. MEINULPHI in suum proprium Monasterium! nam prædicta semina, licet satis modica extiterint, tamen sancti MEINULPHI intercessione apud DEUM ita in regale augmentum sunt producta, ut toto famis tempore non solum Monasterio sufficerent, sed & pauperibus ex his, ut præfertur, largiter fuerit ministratum. Audi nunc, quid gratiæ, quidque recompensationis prædictos Regulares ex his pietatis operibus sequebatur; Pius namque Dominus, in cujus nomine iidem Regulares de suâ paupertate pauperibus abundanter ministrabant, ut eisdem effectualiter notum faceret id, quod in sancto suo loquitur Evangelio: *Date, & dabitur Vobis*, contigit circa idem tempus, quo prædictas fecerant eleemosynas, eos ultra mille & quingentos florenos ad refectorem sui Monasterij à diversis hominibus sibi datos recipere; & ita ad honorem DEI factum fuit, ut, quia fratrem, qui *dare* dicitur, opera pietatis permisérunt exercere, idcirco coæternus ejus frater, qui *dabitur* vocatur, cum abundantî benedictione fuerit introductus. In-

dicium

Indicium quoque charitatis in prædicto Priore tale fuit, qui cum in reformatione Monasterii B. Meinulphi ultra vires suas gravabatur, tamen ut majorem fructum pro lucrandis animabus faceret, ad petitionem cujusdam Institoris nomine Henrici de Weke onus ad novum Monasterium construendum prope oppidum Attendossen Coloniensis Diocesis, tanquam hoc ipsum à Domino DEO sibi nuntiatum foret, grater acceptans, fratres illuc ad prædictum Monasterium incipiendum destinabat. Præfatus itaque Prior utriusque loci gravem curam insuper & labores plurimos sine cessatione gerens, quodam tempore ad præfatos emissos suos Fratres, ut singula circa illos, quæ necessitatis erant, ordinaret, ire properabat; ad quos dum veniret, & multitudinem decurrentium aquarum ad idem Monasterium hæreditariò jure pertinentium ibidem cerneret, jubet, ut Fratres irent ad piscandum, qui dum injuncto operi fortiùs insistèrent, accidit, ut unus è Fratribus nomine Hermannus Cassel minùs cautè transitum in aquis servans laberetur in profundum, & dum à cunctis de vita ejus fuerat desperatum, festinaverunt tamen eum de profundis trahere, ut saltem defunctorum commendatione super eum factà communi traderent sepulturæ; unus itaque ex illis longo assumpto baculo, cui ferreus uncus infixus erat, ad locum, quo prædictum mortuum jacere æstimaverat, tactum faciens, nasum mortui Fratris vulneravit, & tandem lacineæ inferioris tunicæ, qua submersus indutus erat, uncum baculi casualiter reperit introductum, sicque mortuum magno cum mærore ad terram traxit. Prior verò mortuum videns Fratrem, ac se considerans ejus mortis fore causam, eò quòd eundem piscari tunc jubebat, & ob id se se etiam irregularitatem incurrisse multum dolens, omnipotentem DEUM, ut propter B. MEINULPHI merita super defuncto Fratre sibi consolationem tribuere dignaretur, in clamabat, & ecce! cujus vita ablata fuit, dum per viam versùs Monasterium velut quoddam morticinum portaretur, ad portantes loquens in vitam pristinam est redactus. Post hæc, dum refectiois horâ de pulmentario, quod ceperant, manducare vellent, præfatus Prior, licet magnam consolationem receperit de Fratre suo, qui revixit, tamen de hujusmodi piscibus edere recusans ait: se ex his refocillamentum nolle suscipere, quòd in tali mortis periculo fuerant acquisiti, peroptimè noscens,

nosceus, quid sanctus David aliquando fecerit, qui cum aqua, quam tres in populo fortiores de cisterna Bethlehemitica sub grandi periculo sibi apportaverant, sitim suam extinguere non consensit. Circa præfatum Fratrem Hermannum & aliud satis mirabile contingebat: quodam namque tempore incautè super quoddam præfati Monasterij transiens ædificium, de superioribus supra lignorum struem horribilem lapsum fecit, & Dominus DEUS famulum suum per intercessionem B. MEINULPHI, cujus Monasterij Conreformerator extitit, protegens & conservans fuit, ut nullum læsionis signum ex prædicto ejus repentino lapsu in eo repertum sit; nec ipse aliquam sensit læsionem, sed surgens ad pristina & consueta sua opera lætus rediit peragenda.

C A P U T V.

De Pace & quiete prædicti Prioris, & quòd idcirco opera, quantum potuit, se suosque subtraxit.

INtereà prænominatus Prior vir pacis fuerat singularis; semper enim ejus verba modesta erant, & pacem resonantia, & si quempiam de sibi subjectis in aliquam mentis disturbancelem ruisse novisset, noctis sopori penitus se non dedisset, nisi turbatus subjectus pacem cordis recepisset. Et sicut idem Prior semper pacificus erat, ita & moribus satis compositus fuit, ac quietus; nam Fratribus suis dicere solitus erat in hæc verba: *Fratres propter exercenda agricultura opera non venimus in hunc locum, sed ut destructum Monasterium reformantes Divinum Cultum augeamus*; ad hoc enim magis erat inclinatus, ut unusquisque panem suum in quiete cellæ operaretur, quàm in tumultibus fori ad virtuosæ vitæ periculum se quovis modo exponeret, ob quam causam agriculturæ opus, quod distractionis materiam afferre solet, difficile sibi ad peragendum fuit, & nisi necessitate compulsus, illud à suis exerceri non permisisset; Cùm enim agriculturæ operi insisteretur per suos, summè cavebat Prior, ne decimalis terra vomere scinderetur, noluit enim alienos Fratrum sudoribus se quoquo modò quæsturare; propter quod etiam quosdam agros decimales (licèt eorum proprietates Monasterio suo maneret) sylvescere con-

C

sensit